

Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta

Katedra kulturních a náboženských studií

Hodnocení diplomové práce

Posudek vedoucího práce

Jméno autora: Bc. Lukáš Nosek

Název práce: Analýza díla Jiřiny Prekopové a Berta Hellingera z transkulturní perspektivy

Jméno vedoucího práce: Doc. Mgr. David Bouma, Ph.D.

Jméno oponenta práce: PhDr. Radek Martinek, Ph.D.

a) Formální a jazyková kritéria

Předkládaná práce odpovídá rozsahovým podmínkám, dokonce je mírně překračuje. Z hlediska pravopisu a stylistiky je možné vytknout občasné nedostatky, celkově má však diplomová práce vyhovující jazykovou úroveň. Formálně je též zpracována přijatelným způsobem, je logicky strukturovaná a diplomant se očividně snažil o organické propojení jednotlivých částí svého textu. Pokud by býval měl autor více času, textu (zejména tzv. heuristické části) by prospělo určité zkrácení, zjednodušení a „pročištění“. Bc. Nosek ve své práci dodržuje stanovená citační pravidla a poznámkový a kritický aparát je možné považovat za formálně jednotný. Celkovou typografickou úpravu hodnotím kladně bez větších připomínek.

b) Obsahová kritéria

Diplomová práce srozumitelně stanovuje své cíle i metodiku jejich dosažení a z mého hlediska stanovených cílů též dosahuje. Bc. Nosek ve své kvalifikační práci prokázal, že umí kriticky pracovat se svými primárními prameny i sekundární literaturou. Svá hodnocení a soudy se snaží argumentačně podkládat a prokázal, že navzdory značné náročnosti probíraných interdisciplinárních témat umí pracovat s odbornou terminologií a většinou efektivně ji využívá. Pozitivně hodnotím i poněkud jadrně napsaný závěr práce, kde diplomant jasně vyjadřuje, co mu práce přinesla a proč ji psal.

c) Celkový přínos práce

Přestože téma zpracovává dílo dvou dobře známých autorů, nejedná se o pouhou kompilaci, nýbrž na poli dosud v mnoha ohledech nezpracovaném přináší nové poznatky a jsem přesvědčen, že diplomová práce Lukáše Noska má metodologický i obsahový přínos.

d) Celkové hodnocení práce

Bc. Nosek vstoupil do svého diplomového projektu s hypotézou, že teoretický koncept transkulturní komunikace (TK) se může stát smysluplnou optikou, ve které je možné

nahlédnout na východiska a cíle psychoterapie. Zvolenými psychoterapeutickými přístupy se mu staly systemické konstelace Berta Hellingera a terapie pevným objetím Jiřiny Prekopové. Poté, co v tzv. *heuristické části* své práce představil metafyzickou podobu TK jako eventuální nástroj hodnocení implicitní antropologie psychoterapie, pokusil se následně obecněji nastínit některé širší kontexty vývoje psychologie a psychoterapie ve 20. století. Tzv. *deskriptivní část* pak nabízí „medailony“ obou slavných psychoterapeutů: přehledné shrnutí jejich biografii, díla, inspiračních zdrojů, vývoje myšlení a terapeutické invence. V třetí, tzv. *analytické části* se autor pokouší nalézt myšlenkovou „infrastrukturu“ obou výše zmiňovaných terapeutických postupů a kriticky ji nahlíží myšlenkovým prizmatem metafyzické verze TK. Své výsledky shrnuje v závěru a mimo jiné potvrzuje hypotézu, že TK má potenciál vyjádřit se (kriticky) k implicitnímu obrazu člověka v psychoterapii.

Autor si dle mého vytknul velmi náročné úkoly a srdatě se s nimi snažil vypořádat, proto je třeba mu odpustit občasné tápání, když jeho myšlenky tu a tam ztrácí plynulost, logickou sevřenost a potřebnou jasnost. Předkládaný text však splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikační práce, prokazuje dobré porozumění oboru TK, stejně i schopnost vstupovat z pozic oboru do smysluplného dialogu s dalšími humanitními disciplínami a přístupy.

e) Otázky a náměty práce k diskusi při obhajobě

V práci zmiňujete Ruperta Sheldraka jako autoritu pro Berta Hellingera i Jiřinu Prekopovou. Můžete to více přiblížit?

Jakou pozici má Hellingerova škola v současném boomu konstelačních terapií v ČR?

Existuje někdo, kdo by oba terapeutické přístupy nějak reflektoval i z hlediska teologie?